

[Pia Kjærsgaard]

dele arbejdsministerens mening om, at det ville være at ligne med ekspropriation, hvis ATP-midlerne anvendes til nedbringelse af statsgælden. Det vil vi komme tilbage til i forbindelse med behandlingen af vort lovforslag om nedlæggelse af fondene.

Vi deler heller ikke Socialdemokratiets bekymringer vedrørende betalingsbalancen. Pengene ligger bedst i folks egne lommer, sagde de borgerlige partier, mens de fortsat var borgerlige. Det princip har man også fraveget i forbindelse med ATP og LD. Nedlægges fondene ikke, på trods af at der ikke findes gode argumenter for at bevare dem, vil det eneste anstændige dels være at standse yderligere indbetalinger og desuden sikre, at lønmodtagerne kan trække deres penge ud og selv bestemme, hvor og hvordan de skal investeres, eventuelt i andre pensionskasser. Jeg kan forstå ud fra denne debat, at kredse i regeringen heller ikke er fremmed over for det.

Fremskridtspartiet ser altså hen til forhandlinger med regeringen om nedlæggelse af ATP og LD, og vi kan derfor ikke på nuværende tidspunkt tilsige SF støtte til forslaget.

Forslaget om at sikre, at ATP får mulighed for at administrere anden pensionsopsparring, er Fremskridtspartiet principielt imod. Vi finder det ikke rimeligt, at ATP kan konkurrere med det private erhvervsliv for tvangsopkrævede lønmodtagermidler. Har ATP overskudskapacitet, vil det være mere passende, om Palle Simonsen skærer ned på antallet af ansatte og dermed sikrer et større afkast af tvangsopsparringen i stedet for at sikre sig mulighed for at kunne gå ud på markedet og udkonkurrere det private erhvervsliv.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo en god ting, når lovgivningsinitiativer er ordentligt forberedt og gennemdebatteret, og man må nok sige, at regeringens forslag, L 201, har fået så grundig en behandling, som det kunne lade sig gøre.

Fra radikal side er vi godt tilfreds med den løsning, der her er kommet frem, og at man nu åbner for muligheden for, at ATP kan sælge administrative ydelser. Det er klart, at der kan være betænkeligheder ved, at et stort, delvis offentligt foretagende på den måde blander sig i konkurrencen og i erhvervslivets interne forhold, men jeg synes, at der er taget alle forbe-

hold og gjort alle forsøg på at sikre, at det sker på en måde, der ikke er konkurrenceforvridende, og som til gengæld sikrer, at ATP som virksomhed kan udnytte stordriftsfordele. Og det er jo trods alt det, vi andre også må tænke på, at de virksomheder, som vi har brug for, ikke drives ineffektivt, fordi vi lægger unødige begrænsninger på dem.

Jeg synes, forslaget er godt, og jeg synes daterselskabskonstruktionen er den rigtige. Det er også rigtigt, at man har begrænset det til rent administrative ydelser og holder sig ude af den egentlige kapitalformidling.

Angående lovforslag nr. L 193, spørgsmålet om at hæve grænsen for ATP's og LD's investeringer i mere risikobetonede aktiver, vel især aktier, har vi fra radikal side altid haft den holdning, at kapitalkoncentrationer ikke var af det gode. Det gælder i og for sig, hvad enten det er fondene, dvs. ATP og LD, eller det er forsikringsselskaber, pensionskasser eller andet. Denne bemærkning er selvfølgelig lidt henvendt til hr. Nyrup Rasmussen, som tidligere spurgte, hvorfor vi ikke skal have ligestilling. For os er det ikke noget argument, at man har hævet grænsen for pensionskasser, til også at gøre det samme for ATP og LD. De to fonde er tilsammen en meget stor faktor, hvis de får lov til at få frit spil på det danske aktiemarked. Og det ønsker vi ikke.

Jeg synes, der er grund til at minde om de vanskeligheder, vi også har haft på en række andre områder med f.eks. at knytte reel medbestemmelse til fondene. Og når man ser den diskussion, som jo har været ganske langvarig, lidt i perspektiv, kan man selvfølgelig godt komme til det synspunkt, at det egentlig var ønskeligt, om vi havde en række mindre fonde eller slet ingen fonde.

Derfor vil jeg godt slutte af – ud over selvfølgelig at understrege, at vi ikke kan støtte L 193 – med den politiske kommentar til både hr. Nyrup Rasmussen og SF's ordfører, at man skal jo ikke friste de kredse i regeringspartierne over evne, som godt kunne se det ønskelige i en hel opsplittning.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Nu behøver det jo ikke at være fristelsernes tid, hr. Jørgen Estrup. Det kunne også bare i en kort stund være argumenternes tid. Regerings-